

امیرحسینی
رئیس اتحادیه شرکت تعاونی‌های
چای کاران کشور

بهره‌برداری از برگ سبز چای قریبا آغاز می‌گردد

در نخستین روزهای ماه اردیبهشت شکوفایی و تجدید حیات طبیعت و بهره‌برداری از باغات چای آغاز می‌گردد. چای در این فصل طراوتی دارد متفاوت از همه رستنی‌ها، زیبا است، فربیا و دلربا است. اما برای تولیدگر چای با این همه زیبایی، غم‌افزاست، چرا که سامانی ندارد، بهترین نوع برگ چای که قابلیت ساخت

بهترین چای خشک را دارد، در این دوره بهره‌برداری به دست می‌آید. در این شرایط که فاصله‌ای چندین به شروع بهره‌برداری نمانده است، مشاهده می‌شود که کارخانجات چای‌سازی اکثرا به سبب نافرورش ماندن چای خشک سال ۸۷ و انباشت انبارها، آماده پذیرش برگ سبز چای خشک نشده‌اند، چون محلی برای جابه‌جایی و امکانی برای فرآوری ندارند و اوضاع نابسامان است. چه کسی مسوول این نابسامانی است؟ آیا در گذشته که طبق آمار سالانه ۷۰ هزار تن چای سیاه از باغات چای شمال برداشت و در کارخانه‌های چای‌سازی استحصال می‌شد چنین مشکلی وجود داشت؟ در سال‌های اخیر طبق آمار در بهترین شرایط و خوشبینانه‌ترین وضع ۳۰ و چند هزار تن چای خشک فرآوری شده که بیشترین قسمت آن نافرورش مانده و در انبارها تلتبار شده است. این وضع تا کی می‌تواند ادامه یابد؟ عمل کرد نشان می‌دهد که چای‌های فرآوری شده و نافرورش مانده مربوط به سال‌هایی است که وزارت کشاورزی و سپس وزارت جهاد کشاورزی مسوولیت امور چای را عهده‌دار بودند و پیش از آن نه چای سنواتی وجود داشت و نه در آغاز بهره‌برداری سال جدید از فرآورده‌های سال قبل نشانی بود. و امور در چرخه تولید از چنان نظمی برخوردار بود که چای کار و چای‌ساز به درستی به وظیفه عمل می‌کردند و از عملکرد خود و هیات مدیره و سیاست‌گذاران در چرخه تولید چای راضی بودند. آیا ۱۸ سال فرصت برای دریافت راه حل معقول و اطمینان‌بخش برای سامان‌دهی چای فرصت کمی است؟ چرا طی ۱۸ سال مسوولان محترم برای چای، این محصول استراتژیک و ملی برنامه‌ریزی نکردند. چرا پس از شکست طرح و برنامه‌ریزی‌ها برای ساماندهی چای فکر چاره نکردند؟ چرا بدون مطالعه و بررسی همه‌جانبه به جای شناخت مشکل کار، تصمیم به انحلال سازمان سابق چای گرفتند؟ چرا بعد از انحلال سازمان چای تشکیلات، دیگری را متولی و مسوول چای کاری کشور نکردند؟ و باعث شدند که امروز اوقات گران‌بهای مسوولان موثر کشور که بایستی صرف امور مهمتری شود این چنین با تشویش و نگرانی در کار ساماندهی چای مصروف شود؟ آیا واقعا ساماندهی چای راه حل ندارد؟ آیا چای کاران و چای‌سازان گناهکارند که برای حفظ محصول مورد نیاز همه خانواده‌های کشور، نوشابه‌ای که در عزا و شادی فریادرس است، سرمایه‌گذاری و صرف وقت کرده‌اند؟ کدام نقطه از مناطق جهان که چای کاری دارند برای تهیه و توزیع چای مشکل دارند؟ در حال حاضر کدام یک از این سازمان‌ها عهده‌دار امور چای هستند؟ اداره کل چای شمال؟ اداره کل بازرگانی گیلان؟ اداره کل صنایع؟ سازمان تعاون روستایی؟ جوابگوی ۵۶ هزار خانوار چای کار و بسیاری دیگر در چرخه تولید که در این راه با هزاران امید به فردای بهتر سرمایه‌گذاری کرده و نقد عمر باخته‌اند، چه کسی است؟

آقای رئیس جمهور؟ مشکل ۱۸ سال چای کاران و چای‌سازان را حل کنید. دستور فرمایید مرزها را به روی چای‌های غیرمجاز و غیربهداشتی خارجی ببندند. برای حل مشکل چای ریشه‌یابی کرده و بنیادی عمل کنید. نادیده گرفتن نظریه‌ی کارشناسان و افزایش یکصد ریال به قیمت درجه ۲ با توجه به تورم، معقول نیست. سازمان تعاون روستایی متخصص چای‌سازی نیست و آشنایی به کار باغداری ندارد. چای در چرخه تولید و فرآوری و توزیع تخصصی کارآزموده می‌جوید ولاغیر وگرنه حکایت همچنان باقی است.

فرانسه، دروازه ورود به بازارهای اروپایی

رابطه تجاری ما با کشوری مثل فرانسه کاملا یک‌سویه بوده و به مثابه‌ی یک رودخانه‌ی بزرگ در مقابل چند آب‌باریکه می‌باشد. هر چند روند جهانی شدن تسریع یابد این وضعیت وخیم‌تر می‌گردد، بدین دلیل که فروش محصولات در فرانسه به منزله رقابت با تمامی تولیدکنندگان در دنیا می‌باشد که برای تغییر این روند، کار دشوارتر می‌گردد.

اتاق ایران - فرانسه در مهرماه سال ۱۳۶۵ با هدف برقراری تماس بین بخش خصوصی دو کشور در راستای تحکیم و تعمیق مناسبات تجاری تاسیس شد. این اتاق وابسته به اتاق ایران بوده و تماما سیاست‌های اتاق را دنبال می‌کند و در ضمن عضو اتاق‌های فرانسه نیز می‌باشد. رئیس محترم اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و سفیر فرانسه در تهران، روسای افتخاری اتاق می‌باشند و اعضای هیات مدیره متشکل از ۵ شرکت ایرانی و ۵ شرکت فرانسوی است. اتاق صادرات ایران، صادرات به فرانسه را که یک صادرات کلاسیک از جمله فرش دستباف، پسته، زعفران، خاویار و اخیرا گازهای مایع و اقلامی از قطعات خودرو می‌باشد پوشش داد، و واردات از فرانسه را فقط در حد کالاهایی که در خط تولید به کار می‌رود حمایت می‌کند. با توجه به اینکه برای فروش در بازارهای جهانی نیاز به بسته‌بندی مناسب می‌باشد و ما در این صنعت هنوز به معیارهای لازم نرسیده‌ایم سعی می‌نماییم با معرفی شرکت‌های بسته‌بندی زمینه‌های همکاری مشترک را فراهم سازیم. همکاری با فرانسه می‌تواند همکاری تکنولوژیک باشد. بدین معنی که در ابتدا با یک تولید تحت لیسانس [مونتاژ] کار آغاز می‌شود. گام بعدی تولید داخل است که بعد از آن به همکاری تکنولوژیک مبدل و با نشان دادن توانایی‌ها، قادر به بدنه‌سازی می‌شود که این روند را می‌توان در شرکت ایران خودرو و شرکت پژو دید. با توجه به اینکه کشور ما، در صنایع تبدیلی جزو کشورهای پیشرفته می‌باشد و برندهای معتبری همانند می‌ماس، مهرام، یک‌ویک، شیرین عسل و... در این میان به چشم می‌خورد، مسلما همکاری این شرکت‌ها با برندهای قوی آن کشور می‌تواند موجب گردد بازارهای دیگر کشورها قابل دسترس‌تر باشد. از دیگر خدماتی که اتاق در اختیار اعضاء قرار می‌دهد، اطلاع‌رسانی و حضور در نمایشگاه‌های فرانسه، در اختیار گذاشتن مشاور و مترجم و برگزاری سمینار می‌باشد.

لطفا در سایت مجله « دام ، کشت و صنعت » نسبت به ارزیابی و داوری

مقاله ها ، گزارش ها و مصاحبه ها اظهار نظر نمایید

www.iranagrimagazine.com E-mail: info@iranagrimagazine.com

در سایت ، یا با ارسال ایمیل ، فکس و نامه به آدرس: تهران ، صندوق پستی : ۱۴۱۵۵-۵۴۶۷